

شوبهه‌ی نۆیه‌م

ده‌ئین:

باشه بۆمان دهرکهوت که موشریکه کانیش هاوارو پهرستیان بۆ پیغه‌مبه‌ران (علیهم‌الصلاة والسلام) و پیاوچاکان بوو وه‌کو ئیمه، به‌لام ئه‌وان داوایان له خودی پیاوچاکه‌کان و پیغه‌مبه‌ران (علیهم‌الصلاة والسلام) ده‌کرد سهربه‌خۆ، واته داوایان له ئه‌وان ده‌کرد فریایان بکه‌ون و پهرستیان بۆ ئه‌وان ده‌کرد سهربه‌خۆ، به‌لام ئیمه مه‌به‌ستمان خودی پیاوچاکان و پیغه‌مبه‌ران (علیهم‌الصلاة والسلام) نیه کاتی‌ک هاواریان ده‌که‌ین و داوایان لێده‌که‌ین، واته نالین با ئه‌وان خویان وه‌لامان بده‌نه‌وه به‌ئکو ده‌ئین با بۆمان له خوا بپارینه‌وه و له‌و نزیکمان بکه‌نه‌وه و شه‌فاعه‌ت و تکامان بۆ بکه‌ن لای ئه‌و. که‌واته ئیمه پیغه‌مبه‌ران (علیهم‌الصلاة والسلام) و پیاوچاکان وه‌ک (وه‌سیله) به‌کار ده‌هین بۆ ئه‌وه‌ی بینه (واسیته) مان لای خوا و (شه‌فاعه‌تمان) بۆ بکه‌ن لای خوا و له‌و نزیکمان بکه‌نه‌وه.

به‌لام موشریکه‌کان مه‌به‌ستیان له‌ هاوارکردنی پیاوچاکان پهرستنی خودی پیاوچاکه‌کان بوو نه‌ک وه‌ک: (واسیته) و (شه‌فاعه‌تکار) و (وه‌سیله) داوایان لێ کردب. که‌واته: موشریکه‌کان بۆیه کافر بوون و به‌ موشریک دانران چونکه سهربه‌خۆ داوایان له پیاوچاکان ده‌کردو ئه‌وانیان ده‌پهرست. به‌لام ئیمه ئه‌وان ناپه‌رستین و داوای واسیته و شه‌فاعه‌تیان لێده‌که‌ین و وه‌سیله‌مانن بۆ نزیک بوونه‌وه‌مان له خوا !!.

وه‌لامی شوبهه‌ی نۆیه‌م

له‌وه‌لامدا ده‌ئین:

به‌راستی ئیوه قسه‌یه‌کتان کرد وه‌ک هه‌مان قسه‌ی موشریکه‌کانی پیشوو، وه‌ک په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿ بل قالوا مثل ما قال الأولون ﴾ ۸۱ : المومنون.

چونکه موشریکه‌کانی پیشوش هه‌مان قسه‌ی ئیوه‌یان ده‌کرد، وه هه‌مان شوبه‌ه‌یان ده‌هینایه‌وه که ده‌یان وت ته‌نها (الله) خالیقه و خواجه، به‌لام په‌رستراوه‌کاتمان واسیته‌مانن و شه‌فاعه‌تمان بۆ ده‌که‌ن !!، وه دلی موشریکه‌کانی کۆن و نه‌فامانی تازه هاوشیوه‌ی یه‌کن و هه‌مان شوبه‌ه‌یان لێوه هه‌ل ده‌قولیت. وه‌ک په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿ كذلك قال الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا الآيات لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾ ۱۱۸ - البقرة.

وه بۆ ئه وهی زیاتر دُنیا بیت - خۆینه ری هۆشیار - که موشریکی کۆن و گۆرپه رسته نه فامه کانی تازه له یهک ده چن له بیروپروا ئیعتیقادا، به به لگهی قورئان چهند راستیه کت ده خه مه بهرچاو بۆ ئه وهی به راستی موشریکه کانی کۆن بناسیت تا بتوانیت نه فامه کانی ئه م سهرده مه بهراوورد بکهیت له گه لیان و بۆت ده رکه ویت که هیچ جیاوازیان نیه له شه ریک بۆ خوا داناندا.

خوای گه وره له قورئاندا بۆی روون کردووینه وه که موشریکه کانیش له هاوار کردنه غهیری خواو په رستنی بت و په یکه ری پیاوچاک و فریشته و پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) مه به ستیان نزیک بوونه وه بوو له خوا به هۆی شه فاعه تی ئه م واسیتانه وه. وهک له م دوو ئایه ته دا ده رده که ویت:

۱. [والذین اتخذوا من دونه أولياء ما نعبدهم الا لئقربونا الى الله زلفی ان الله یحکم بینهم فیما هم فیه یختلفون ان الله لا یهدی من هو

کاذب کفار] ۳. الزمر

واته: ئه وانه ی که غهیری خوا چهند دۆست و خۆشه ویست و ئه ولیایان دانابوون بۆ خۆیان، ده یان وت: ئیمه نایان په رستین ته نها بۆ ئه وه نه بیئت که له خوا نزیکمان بکه نه وه. چونکه ئه وان له خوا نزیکترن! بیگومان خوا داوه ری ده کات له نیوانیاندا، له و شتانه دا که کیشه یان له سه ری هه یه و، رایان ده رباره ی جوړاو جوړه. به راستی خوا ئه و بیروباهه چه و ته یان - که واسیته دانانه - لیوه رناگریت و هیدایهت و رینموونی ئه و که سانه ناکات که درۆزن و بی باوه رن!^(۱)

۲. [ويعبدون من دون الله ما لا یضرهم ولا ینفعهم ویقولون هؤلاء شفعاؤنا عند الله قل اتنبئون الله بما لا یعلم فی السماوات ولا فی

الأرض سبحانه و تعالی عما یشرکون] (یونس: ۱۸)

واته: جگه له خوا شتانی که ده په رستن که نه زیانیان پیده گه یه نن و نه سوودیش. وه ده لێن: ئه وانه شه فاعه تکارمانن لای خواو شه فاعه تمان بۆ ده کهن بۆیه ده یان په رستین تاوه کو شه فاعه تمان بۆ بکه ن !! . که واته به م دوو ئایه ته قورئانیه پیروژه ده رکه وت که ئه م دوو شو به ده یه (واسیته و شه فاعه ت له بنه په تدا شو به ده ی موشریکه کافه کانه بۆ نه فامه گۆرپه رسته کان ماونه ته وه؛ چونکه ئه وانیش وه کو ئه مانه هه مان عوزریان بۆ خۆیان ده هیئایه وه، که واته له م بهاره شه وه هیچ جیاوازیه ک نیه له گه ل موشریکه کانی کۆن و شه خس په رسته نه فامه کانی ئه مپۆ. وه کاری هه ردووکیشیان به شیرک داده نرین چونکه:

۱. بۆ تیگه یشتنی مانای ئه م ئایه ته زۆر به ته وای بره انه: ((تیسیر الکرم الرحمن فی تفسیر کلام المنان)) العلامه عبدالرحمن بن ناصر السعدي.

هاوارکردنه غهیری خواو، په رستنی غهیری خوا شیرکه؛ جا سهر به خو بیت یان به واسیته، واته به هر شیوه یه ک هاوار بکه یته غهیری خوا هر شیرکه؛ جا باوه رت واییت که خودی پیاوچا که وه لامت ددهاته وه سهر به خو، یان باوه رت واییت بویت له خوا ده پاریته وه واسیتهت بو ده کات لای خوا، بو ئه وهی خوا وه لامت بداته وه. هه مووی هر شیرکه و کوفره، وه له کۆتایی دوو ئایه ته که ی پیشوو بزمان دهرده که ویت:

۱- له کۆتایی ئایه ته که ی واسیته په روهردگار فهرمووی:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ سورة الزمر : (۳) .

واته: په روهردگار هیدایه تی ئه و که سه نادات که درو بکات به ناوی خواوه له خو یه وه به ناوی خوا دینی ک بو خو ی دابنیت و بشلیت: خوا له وه رازی یه. وه هه روه ها خوا هیدایه تی کافران نادات، که واته به دوو وه سف خوی گه وره وه سفی ئه و که سانه ی کرد که واسیته له نیوان خو یان و خوا دا دده نیین (کاذب کفار) درو زن و کافر.

که واته هه رکه سی ک پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچا کان بکاته واسیته له نیوان خو ی و خوا دا، وه هاواریان بکاتی و داوایان لی بکات به و نیازهی که له خوا نزیک ی بجه نه وه ئه وه درو ی به ناوی خوا وه کردو وه کافریشه (کاذب کفار) وه خواش هیدایه تی نادات.

۲- وه له کۆتایی ئایه ته که ی شه فاعه ت: په روهردگار فهرمووی:

﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ یونس : ۱۸

واته: په روهردگار پاک و به رزه له و شه ریکه ی بو ی دده نیین به ناوی شه فاعه ت کاره وه.

که واته هه ر که سی ک هاوار بکاته پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچا کان و داوای شه فاعه تیان لی بکات له دوونیا دوا ی مردنیان ئه وه شه ریکه ی بو خوا دانا وه پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچا کانی کردون به شه ریکه ی خوا. په نا به خوا.

که واته ئه گه ر شه خس په رستانی ئه مړو به وه دلی خو یان خوش بکه ن و بلین ئیمه شه ریکمان بو خوا دانه ناوه، چونکه وه واسیته پیاوچا کان حساب ده که یین و داوای شه فاعه تیان لی ده که یین لای خوا؛ ئه وه با بزانه به مه توشی کوفر دهن، چونکه ده رکه وت به به لگه ی قورئانی که ئمه شه ریکه و کوفره، موشریکه کانی کۆنیش له سه ر هه مان بیرو پروا بوون، بو یه خوا به کافرو موشریکی دانان. وه گۆرپه رستانی

ته مړې زورجار داواكاريان له خودى شيخ و پياوچا كه مردووه كانه سهر به خو، واته: ئيعتيقاديان وايه كه شيخ وه لامدانه وهى داواكاريه كاني له توانادايه دواى مردنیش سهر به خو !!

وه زانای المفسر عبدالرحمن بن ناصر السعدي فهرموويه تى:

(دعاء أهل القبور والاستغاثة بهم وطلب الحوائج الدنيوية والأخروية منهم،... شرك أكبر، وهو عين ما يفعله عباد الأصنام مع أصنامهم.

ولا فرق في هذا بين:

١. أن يعتقد الفاعل لذلك أنهم مستقلون في تحصيل مطالبه، ٢. أو متوسطون إلى الله؛ فإن المشركين يقولون: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾.

فمن زعم أنه لا يكفر من دعا أهل القبور حتى يعتقد أنهم مستقلون بالنفع ودفع الضرر، وأن من اعتقد أن الله هو الفاعل وأنهم وسائط بين الله وبين من دعاهم واستغاث بهم لم يكفر — من زعم ذلك فقد كذب ما جاء به الكتاب والسنة، وأجمعت عليه الأمة من أن من دعا غير الله فهو مشرك كافر في الحالين المذكورين سواء اعتقدهم مستقلين أو متوسطين.

وهذا معلوم بالضرورة من دين الإسلام. فعليك بهذا التفصيل الذي يحصل به الفرقان في هذا الباب المهم الذي حصل به من الإضطراب والفتنة ما حصل، ولم ينح من فتنته إلا من عرف الحق وأتبعه^(١).

وه زانای پایه بهرز شيخ سليمان بن سحمان - رهمه تى خواى لى بيت - سه بارهت به وانهى كه هاوار ده كنه نه پيغمبران (عليهم الصلاة والسلام) و پياوچاكان و دهيان كهن به وه سيله و واسيته و داواى شه فاعه تيان لى ده كنه نه فهرموويه تى:

((لا يخلوا معتقد هذه الأفعال عن أحد ثلاثة أمور

١- إما أن يعتقد أنهم مستحقون للعبادة من دون الله، أو مع الله.

٢- وإما أن لا يعتقد ذلك، لكن ليقربوهم إلى الله زلفى.

٣- وإما أن لا تكون هذه الأفعال عبادة).

(٣) فإن كان أراد أن هذا الأفعال ليست بعبادة؛ فقد كابر العقل والشرع وباهت في الضروريات؛

[فإن العبادة التي لا يستحقها إلا الله مع الإقرار بتوحيد الربوبية هي أفعال العبد الصادرة منه، كالدعاء، والحب، والخوف، والرعاء، والخضوع، والخشوع، والانابة، والتوكل، والتعظيم، والاستغاثة، والدعاء، والالتجاء، والاستعانة، والاستعاذة، والذبح، والنذر، وغير ذلك من أنواع العبادة التي اختص الله بها دون من سواه، هو المستحق لها دون من

(١) (القول السديد شرح كتاب التوحيد ص - ٧٥ -).

عداه، فمن صرف منها شيئاً لغير الله كان مشركاً، سواء اعتقد التأثير فيمن يدعو، ويستغيث به، أو أنه مستحق لذلك، أو غير مستحق، أو لم يعتقد ذلك، وإن قرّر من تسمية فعله ذلك شركاً، وتألّها، وعبادته، [فإنه من المعلوم عند كل عاقل أنّ حقائق الاشياء لا تتغير بتغير أسمائها، فلا تزول هذه المفاصد بتغير أسمائها، كتسمية عبادة غير الله توسلاً، وتشفعاً، أو تبرّكاً، وتعظيماً للصالحين، وتوقيراً، فإن الاعتبار بحقائق الامور لا بالأسماء والاصطلاحات، والحكم يدور مع الحقيقة وجوداً وعدماً، لا مع الاسماء.]

(۱) وإن كان أراد بما ليقرّبهم الى الله زُلفى، مع اعتقادهم أن الله هو النافع، الضار، المدبر لجميع الأمور، وأنه لا خالق إلا الله، فهذا هو شرك الجاهلية.

(۲) وإن أراد أنهم مستحقون للعبادة من دون الله، أو مع الله، كان هذا أعظم من شرك الجاهلية، فإن هذا شرك في الربوبية والألوهية معاً^(۱).

وه دواى تهوه كه بۆمان دهر كهوت: موشريكه كانى كۆنیش هەر له بهر تهوه پيغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) و پياوچاكانيان ده په رست تاوه كو له خوا نزيكيان بكه نه وهو شه فاعه تيان بۆ بكه نه وهك شه خس په رستانى ته مړؤ - پيوسته زياتر له م شوبه يه دى شه خس په رستان بگه ين به پرونى كه ده ليين:

مه به ستمان له هاوار كړدنه پياوچاكان و پيغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) ته وه يه وهك (وه سيله) به كار يان به ينين بۆ ته وهى ببنه (واسيته) مان و لای خوا (شه فاعه تمان) بۆ بكه نه، بۆيه پيوسته له م شوبه يه سى سوچه بگه ين كه بري تى يه له:

((توسل))، ((واسيته))، ((شه فاعهت)).

جا بۆ زياتر تيگه يشتن له م شوبه يه سى سوچه، دانه دانه باسيان ليوه ده كه ين و پرونيان ده كه ينه وهو شوبه يه موشريك و شه خس په رستانيان تيدا پوچهل ده كه ينه وه به پشتيوانى خوا. وه بۆ ته وهى به ته واوى شوبه يان نه هيلين و بۆ ته وانيش و خه لكيشى به لمينين كه شه خس په رستان ونه فامانى ته مړؤ له سهر دينى پيغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) و پياوچاكان نين كه دينى ئيسلامه، به لكو له سهر دينى موشريكه كانى كۆن!!.

وه تاوه كو پرون بيتته وه كه ته وانه ي به ته نها خوا ده په رستن و هاوار ده كه نه تهو، ته نها ته وان له سهر دينى ديري نى ئيسلام ماونه ته وهو ريبازى پيغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) و پياوچاكانيان گوم نه كړدوه. به لام شه خس په رستان كه هاوار ده كه نه غه يري خوا ديني كى تازه يان هيناوه ته ناو خه لكه وه كه نو يكه ره وهى دينى موشريكانه.

www.ba8.org

(۱) (الضياء الشارق في ردّ شبهات الماذق المارق- ۴۰۷-).